
dhanurveda

धनुर्वेद

Document Information

Text title : Dhanurveda, A Veda relating to the Art/Science of Archery

File name : dhanurveda.itx

Category : veda

Location : doc_veda

Transliterated by : Ravi Mahadevappa ravi at ece.neu.edu

Proofread by : Ravi Mahadevappa ravi at ece.neu.edu Assisted by Avinash Sathaye sohum at ms.uky.edu

Description-comments : The text encoded from Sanskrit text available

Latest update : March 18, 2003

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 13, 2021

sanskritdocuments.org

धनुर्वेद

अथ धनुर्वेदः

ऋश्वरोक्ताद्धनुर्वेदाद्व्यासस्यापि सुभाषितात् ।
पदान्याकृष्य रथितो ग्रन्थः संक्षेपतो मया ॥ १ ॥ 1714
विना शार्ङ्गधरं नान्यो धनुर्वेदार्थतत्त्ववित् ।
यतः स्वप्ने निशि प्राप्ता शिवान्तत्त्वविचारणा ॥ २ ॥ 1715
अतः संहिडदोलायां रोपणीयं न मानसम् ।
ग्रन्थेस्मिंश्चापयत्तुरैर्वीरथिन्तामणौ क्वचित् ॥ ३ ॥ 1716
यस्याभ्यासप्रसादेन निष्पद्यन्ते धनुर्धराः ।
जेतारः परसैन्यानां तस्याभ्यासो विधीयताम् ॥ ४ ॥ 1717
अेकोऽपि यत्र नगरे प्रसिद्धः स्याद्धनुर्धरः ।
ततो यान्त्यरथो दूरं भृगाः सिंहाङ्गुलादिव ॥ ५ ॥ 1718

अथ धनुर्धारणविधिः

आचार्येण धनुर्द्वयं ब्राह्मणे सुपरीक्षिते ।
लुब्धे धूर्ते कृतघ्ने य मन्त्रभुङ्क्ते न दीयते ॥ ६ ॥ 1719
ब्राह्मणाय धनुर्द्वयं ऋग्ं वै क्षत्रियाय य ।
वैश्याय दापयेत्कुन्तं गदां शूद्रस्य दापयेत् ॥ ७ ॥ 1720
धनुश्चक्रं य कुन्तं य ऋग्ं य ऋषिका गदा ।
सप्तमं बाहुयुद्धं स्यादेवं युद्धानि सप्तधा ॥ ८ ॥ 1721
आचार्यः सप्तयुद्धः स्याद्यत्तुर्धुद्धस्तु भार्गवः ।
द्वाभ्यां यैव भवेद्योध अकेन गण्डको भवेत् ॥ ९ ॥ 1722
उस्तः पुनर्वसुः पुष्यो रोहिणी योत्तरात्रयम् ।
अनुराधाश्रिनी यैव रेवती दशमी तथा ॥ १० ॥ 1723
जन्मस्थे य तृतीये य षष्ठे वै सप्तमे तथा ।
दशमैकादशे यन्द्रे सर्वकर्माणि कारयेत् ॥ ११ ॥ 1724

तृतीया पञ्चमी चैव सप्तमी दशमी तथा ।
 त्रयोदशी द्वादशी च तिथयस्तु शुभा मताः ॥ १२ ॥ 1725
 सूर्यवारः शुक्रवारो गुरुवारस्तथैव च ।
 अेतद्भारत्रयं धन्यं प्रारम्भे शस्त्रकर्मणाम् ॥ १३ ॥ 1726
 ओभिर्दिनैस्तु शिष्याय गुरुः शस्त्राणि दापयेत् ।
 संतार्थं दानढोमाभ्यां सुरान्वेदविधानतः ॥ १४ ॥ 1727
 ब्राह्मणान्भोजयेत्तत्र कुमारीश्चाप्यनेकशः ।
 तापसानर्थयेद् भक्त्या ये यान्ये शिवयोगिनः ॥ १५ ॥ 1728
 अन्नपानादिभिश्चैव वस्त्रालंकारभूषणैः ।
 गन्धमात्वैर्विचित्रैश्च गुरुं तत्र प्रपूजयेत् ॥ १६ ॥ 1729
 कृतोपवासः शिष्यस्तु मृगाजिनपरिग्रहः ।
 बद्धाञ्जलिपुटस्तत्र याचयेद्गुरुतो धनुः ॥ १७ ॥ 1730
 अङ्गन्यासस्ततः कार्यः शिवोक्तः सिद्धिमिच्छता ।
 आचार्येण च शिष्यस्य पापघ्नो विघ्ननाशनः ॥ १८ ॥ 1731
 शिभास्थाने न्यसेदीशं बाहुयुग्मे च केशवम् ।
 ब्रह्माणं नाभिकूपे तु जङ्घयोश्च गणाधिपम् ॥ १९ ॥ 1732
 ॐ ङो शिभास्थाने शंकराय नमः ।
 ॐ ङो बाहोः केशवाय नमः ।
 ॐ ङो नाभिमध्ये ब्रह्मणे नमः ।
 ॐ ङो जङ्घयोर्गणपतये नमः । 1733
 षट्शं कारयेन्नासं येन श्रेयो भविष्यति ।
 अन्येऽपि दृष्टमन्त्रेण न छिंसन्ति कदाचन ॥ २० ॥ 1734
 शिष्याय मानुषं यापं धनुर्मन्त्राभिमन्त्रितम् ।
 काण्डात्काण्डाभिमन्त्रेण दद्याद्देवविधानतः ॥ २१ ॥ 1735
 प्रथमं पुष्पवेधं च कृलङ्गीनेन पत्रिणा ।
 ततः कृलयुतेनैव मत्स्यवेधं च कारयेत् ॥ २२ ॥ 1736
 मांसवेधं ततः कुर्याद्विवं वेधो भवेत्त्रिधा ।
 अेतैर्वेधैः कृतैः पुंसां शराः स्युः सर्वसाधकाः ॥ २३ ॥ 1737
 वेधने चैव मांसस्य शरपातो यथा भवेत् ।
 पूर्वदिग्भागमाश्रित्य तदा स्याद्विजयी सुभी ॥ २४ ॥ 1738
 दक्षिणे कलङ्को घोरो विदेशगमनं पुनः ।
 पश्चिमे धनधान्यं च सर्वं यैवोत्तरे शुभम् ॥ २५ ॥ 1739

अैशान्यां पतनं दृष्टं विदिशोऽन्याश्च शोभनाः ।
 उर्षपुष्टिकराश्चैव सिद्धिदाः शास्त्रकर्मणि ॥ २६ ॥ 1740
 अेवं वेधत्रयं कुर्याच्छुऽपुद्गुभिनिः स्वनैः ।
 ततः प्राशम्य गुरवे धनुर्भाषात्रिवेद्येत् ॥ २७ ॥ 1741

अथ यापप्रमाणम्

प्रथमं यौगिकं यापं युद्धयापं द्वितीयकम् ।
 निजबाहुबलान्मानात्किञ्चिदूनं शुभं धनुः ॥ २८ ॥ 1742
 वरं प्राणाधिको धन्वी न तु प्राणाधिकं धनुः ।
 धनुषा पीड्यमानस्तु धन्वी लक्ष्यं न पश्यति ॥ २९ ॥ 1743
 अतो निजबलोन्मानं यापं स्याच्छुभकारकम् ।
 देवानामुत्तमं यापं ततो न्यूनं य मानवम् ॥ ३० ॥ 1744
 अर्धपञ्चमहस्तं तु श्रेष्ठं यापं प्रकीर्तितम् ।
 तद्विज्ञेयं धनुर्दिव्यं शंकरेण धृतं पुरा ॥ ३१ ॥ 1745
 तस्मात्परशुरामेण ततो द्रोणेन धारितम् ।
 द्रोणाद् गृहीतं पार्थेन ततः सात्यकिना धृतम् ॥ ३२ ॥ 1746
 कृते युगे मडादेवस्त्रेतायां यापि राघवः ।
 द्वापरे द्रोणविप्रश्च दैवं यापमधारयत् ॥ ३३ ॥ 1747
 यतुर्विश्वाङ्गुलो उस्तश्चतुर्दस्तं धनुः स्मृतम् ।
 तद्भवेन्मानवं यापं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ३४ ॥ 1748
 त्रिपर्व पञ्चपर्व य सप्तपर्व प्रकीर्तितम् ।
 नवपर्व य द्वादशं यतुर्धा शुभकारकम् ॥ ३५ ॥ 1749
 यतुःपर्व य षट्पर्व अष्टपर्व विवर्जयेत् ।
 केषांश्चिच्च भवेय्यापं वितस्तिनवसंमितम् ॥ ३६ ॥ 1750
 अतिजोर्णमपक्वं य ज्ञातिधृष्टं तथैव य ।
 दग्धं छिद्रं न कर्तव्यं बाह्याभ्यन्तरहस्तकम् ॥ ३७ ॥ 1751
 गुणालीनं गुणाङ्कान्तं काण्डदोषसमन्वितम् ।
 गलग्न्ये न कर्तव्यं तलमध्ये तथैव य ॥ ३८ ॥ 1752
 अपक्वं भृङ्गमायाति अतिजोर्णं तु कर्कशम् ।
 ज्ञातिधृष्टं तु सोद्वेगं कलङ्को भान्धवैः सड ॥ ३९ ॥ 1753
 दग्धेन दह्यते वेश्म छिद्रं युद्धविनाशनम् ।

आख्ये लक्ष्यं न लभ्येत तथैवाभ्यन्तरेषि वा ॥ ४० ॥ 1754
 डीने तु संधिते आणो संग्रामे भङ्गकारकम् ।
 आक्रान्ते तु पुनः क्वापि न लक्ष्यं प्राप्यते दृढम् ॥ ४१ ॥ 1755
 गलग्रन्थि तलग्रन्थि धनडानिकरं धनुः ।
 ओभिर्दोषैर्विनिर्मुक्तं सर्वकार्यकरं स्मृतम् ॥ ४२ ॥ 1756
 शार्ङ्ग पुनर्धनुर्दिव्यं विष्णोः परममायुधम् ।
 वितस्तिसमसंमानं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ ४३ ॥ 1757
 न य स्वर्गे न पाताले न भूमौ कस्यचित्करे ।
 तद्धनुर्वशमायाति मुक्तवैकं पुरुषोत्तमम् ॥ ४४ ॥ 1758
 पौरुषेयं तु यच्छार्ङ्गं बहुवत्सरशोषितम् ।
 वितस्तिभिः सार्धषड्भिर्मितं सर्वार्थसाधनम् ॥ ४५ ॥ 1759
 प्रायो योग्यं धनुः शार्ङ्गं गजरोडाश्रसादिनाम् ।
 रथिनां य पदातीनां वांशं यापं प्रकीर्तितम् ॥ ४६ ॥ 1760

अथ गुणलक्षणानि

गुणानां लक्षणं वक्ष्ये यादृशं कारयेद्गुणम् ।
 पट्टसूत्रो गुणः कार्यः कनिष्ठामानसंमितः ॥ ४७ ॥ 1761
 धनुःप्रमाणो निःसन्धिः शुद्धैस्त्रिगुणतन्तुभिः ।
 वर्तितः स्याद्गुणः श्लक्ष्णः सर्वकर्मसिद्धो युधि ॥ ४८ ॥ 1762
 अभावे पट्टसूत्रस्य छारिणी स्नायुरिष्यते ।
 गुणार्थमथवा ग्राह्याः स्नायवो मडिषीगवाम् ॥ ४९ ॥ 1763
 तत्काललतगोकर्णचर्मणा छागलेन वा ।
 निर्लोम्ना तन्तुत्रुपेण कुर्याद्धा गुणमुत्तमम् ॥ ५० ॥ 1764
 पक्ववंशत्वया कार्यो गुणस्तु स्थावरो दृढः ।
 पट्टसूत्रेण संनद्धः सर्वकर्मसिद्धो युधि ॥ ५१ ॥ 1765
 प्राप्ते भाद्रपदे मासि त्वगर्कस्य प्रशस्यते ।
 तस्यास्तत्र गुणः कार्यः पवित्रः स्थावरो दृढः ॥ ५२ ॥ 1766
 वृत्तार्कसूत्रतन्तूनां उस्तास्त्वष्टादश स्मृताः ।
 सद्भूतं त्रिगुणं कार्यं प्रमाणोऽयं गुणो स्मृतः ॥ ५३ ॥ 1767

अथ शरलक्षणानि

अतः परं प्रवक्ष्यामि शराणां लक्षाणां शुभम् ।
 स्थूलं न यातिसूक्ष्मं य न पक्वं न कुभूमिजम् ।
 डीनग्रन्थिविदीर्णं य वर्जयेदीदृशं शरम् ॥ ५४ ॥ 1768
 पूर्णाग्रन्थि सुपक्वं य पाण्डुरं समयाहृतम् ।
 कठिनं वर्तुलं काण्डं गृह्णीयात्सुप्रदेशजम् ॥ ५५ ॥ 1769
 द्रौ उस्तौ मुष्टिडीनौ तु दैर्घ्ये स्थौल्ये कनिष्ठिका ।
 विधेया शरमानेषु यन्नेष्वाकर्षयेत्ततः ॥ ५६ ॥ 1770
 कङ्कुलंसशशादानां मत्स्यादकौञ्चकेडिनाम् ।
 गुध्राणां कुक्कुटानां य पक्षा अतेषु शोभनाः ॥ ५७ ॥ 1771
 अकैकस्य शरस्यैव यतुष्पक्षाणि योजयेत् ।
 षडङ्गुलप्रमाणेन पक्षश्छेदं य कारयेत् ॥ ५८ ॥ 1772
 दशाङ्गुलमिताः पक्षाः शार्ङ्गयापस्य मार्गणौ ।
 योजया दृढाश्चतुःसंभ्याः संनद्धाः स्नायुतन्तुभिः ॥ ५९ ॥ 1773
 शराश्च त्रिविधा ज्ञेयाः स्त्री पुमांश्च नपुंसकः ।
 अत्रे स्थूलो भवेत्तारी पश्चात्स्थूलो भवेत्पुमान् ॥ ६० ॥ 1774
 समं नपुंसकं ज्ञेयं तल्लक्ष्यार्थं प्रशस्यते ।
 दूरापातं युवत्या य पुरुषो भेदयेद् दृढम् ॥ ६१ ॥ 1775

अथ कृललक्षणाणि

कृलं तु शुद्धलोडस्य सुधारं तीक्ष्णमक्षतम् ।
 योजयेद्भ्रजलेपेन शरे पक्षानुमानतः ॥ ६२ ॥ 1776
 आरामुभं क्षुरप्रं य गोपुच्छं यार्धयन्द्रकम् ।
 सूक्ष्मिमुभं य भल्लं य वत्सदन्तं द्विभल्लकम् ॥ ६३ ॥ 1777
 कर्णिकं काकतुण्डं य तथान्यान्यप्यनेकशः ।
 कृलानि देशभेदेषु भवन्ति बहुरूपतः ॥ ६४ ॥ 1778
 आरामुभेन वै यर्म क्षुरप्रैश्च य कार्मुकम् ।
 सूथीमुभेन कवचमर्धयन्त्रेण मस्तकम् ॥ ६५ ॥ 1779
 भल्लेन लृष्टयं वेध्यं द्विभल्लेन गुणः शरः ।
 लोडं य काकतुण्डेन लक्ष्यं गोपुच्छकेन य ॥ ६६ ॥ 1780
 अन्यद्रोपुच्छकं ज्ञेयं शुद्धकाष्ठविनिर्मितम् ।
 मुभे य लोडकण्टेन वेध्यं त्र्यङ्गुलसंमितम् ॥ ६७ ॥ 1781

अथ कृलपायनम्

कृलस्य पायनं वक्ष्ये द्विव्यौषधिविलेपनैः ।
येन दुर्मेधवर्मांशो भेदयेत्तरुपर्णवत् ॥ ६८ ॥ 1782
पिप्पली सैन्धवं कुष्ठं गोमूत्रेण तु पेषयेत् ।
अनेन लेपयेच्छस्त्रं लिप्तं यात्रौ प्रतापयेत् ॥ ६९ ॥ 1783
अविशीतमनाविद्धं पीतनष्टं तथौषधम् ।
ततो निर्वापितं तैले लोढं तत्र विशिष्यते ॥ ७० ॥ 1784
पञ्चभिर्लवणैः पिष्टैर्मधुसिक्तैः ससर्षपैः ।
ओम्भिः प्रलेपयेच्छस्त्रं लिप्तं यात्रौ प्रतापयेत् ॥ ७१ ॥ 1785
शिभिः शिग्रवीवानुवर्णाभं तमपीतं तथौषधम् ।
ततस्तु विमलं तोयं पाययेच्छस्त्रमुत्तमम् ॥ ७२ ॥ 1786

अथ नारायनालीकौ

सर्वलोडास्तु ये आणा नारायास्ते प्रकीर्तिताः ।
पञ्चभिः पृथुलैः पक्षैर्युक्ताः सिद्ध्यन्ति कस्यचित् ॥ ७३ ॥ 1787
नालीका लघवो आणा तलयन्त्रेण योदिताः ।
अत्युच्चदूरपातेषु दुर्गयुद्धेषु ते मताः ॥ ७४ ॥ 1788

अथ स्थानमुष्टयाकर्षणलक्षणानि

स्थानान्यष्टौ विधेयानि योजने भिन्नकर्मणाम् ।
मुष्टयः पञ्च समाख्याता व्यायाः पञ्च प्रकीर्तिता ॥ ७५ ॥ 1789
अग्रतो वामपादं च दक्षिणं जनु कुञ्चितम् ।
आलीढं तु प्रकर्तव्यं उस्तद्भयसविस्तरम् ॥ ७६ ॥ 1790
प्रत्यालीढं तु कर्तव्यं सव्यं येवानुकुञ्चितम् ।
दक्षिणं च पुरस्तद्भयपाते विशिष्यते ॥ ७७ ॥ 1791
पादौ सुविस्तरौ कार्थौ समौ उस्तप्रमाणतः ।
विशाभस्थानकं ज्ञेयं कूटलक्ष्यस्य वेधने ॥ ७८ ॥ 1792
समपादे समौ पादौ निष्कम्पौ च सुसंगतौ ।
असमे च पुरो वामो उस्तमात्रे नतं वपुः ॥ ७९ ॥ 1793
आकुञ्चितोऽर्धौ द्वौ यत्र जनुभ्यां धरणिं गतौ ।

दृष्टुंरुक्ममित्याहुः स्थानकं दृढमेदने ॥ ८० ॥ 1794
 सव्यं जानुगतं भूमौ दक्षिणं यं सकुञ्चितम् ।
 अग्रतो यत्र वातव्यं तं विधाद्गुरुऽङ्कमम् ॥ ८१ ॥ 1795
 पद्मासनं प्रसिद्धं तु उपविश्य यथाङ्कमम् ।
 धन्विनां तत्तु विज्ञेयं स्थानकं शुभलक्षणम् ॥ ८२ ॥ 1796

अथ गुणमुष्टयः

पताका वज्रमुष्टिश्च सिंहाङ्गणी तथैव च ।
 मत्सरी काकतुण्डी च योजनीया यथाङ्कमम् ॥ ८३ ॥ 1797
 दीर्घा तु तर्जनी यत्र आश्रिताऽङ्गुष्ठमूलकम् ।
 पताका सा च विज्ञेया नलिका दूरभोक्षणे ॥ ८४ ॥ 1798
 तर्जनी मध्यमामध्यमऽङ्गुष्ठो विशते यदि ।
 वज्रमुष्टिस्तु सा ज्ञेया स्थूले नाराचभोक्षणे ॥ ८५ ॥ 1799
 अऽङ्गुष्ठनाभमूले तु तर्ज-यत्रं सुसंस्थितम् ।
 मत्सरी सा च विज्ञेया चित्रलक्ष्यस्य वेधने ॥ ८६ ॥ 1800
 अऽङ्गुष्ठाग्रे तु तर्ज-न्या मुष्णं यत्र निवेशितम् ।
 काकतुण्डी च विज्ञेया सूक्ष्मलक्ष्येषु योजिता ॥ ८७ ॥ 1801

अथ धनुर्मुष्टिसंधानम्

संधानं त्रिविधं प्रोक्तमथ और्ध्वं समं तथा ।
 योजयेत् त्रिप्रकारं छि कार्षेण्यपि यथाङ्कमम् ॥ ८८ ॥ 1802
 अधश्च दूरपातित्वं समे लक्ष्यं सुनिश्चितम् ।
 दृढस्फोटे प्रकुर्वीत और्ध्वसंस्थानयोगतः ॥ ८९ ॥ 1803

अथ व्यायाः

कैशिकः केशमूले येच्छरः शर्ङ्गे यं सात्त्विकः ।
 श्रवाणे वत्सकपर्णश्च ग्रीवायां भरतो भवेत् ॥ ९० ॥ 1804
 अंसके स्कन्धनामा यं व्यायाः पञ्च प्रकीर्तिताः ।
 कैशिकश्चित्रयुद्धेषु अधोलक्ष्येषु सात्त्विकः ॥ ९१ ॥ 1805
 वत्सकपर्णः स विज्ञेयो भरतो दृढमेदने ।
 दृढमेदे यं दूरे यं स्कन्धनामानमुद्दिशेत् ॥ ९२ ॥ 1806

अथ लक्ष्यम्

लक्ष्यं यतुर्विधं ज्ञेयं स्थिरं यैव यत्नं तथा ।
वेधयेत्त्रिप्रकारं तु स्थिरवेधी स उच्यते ॥ ८३ ॥ 1807
आत्मानं सुस्थिरं कृत्वा लक्ष्यं यैव स्थिरं बुधः ।
वेधयेत् त्रिप्रकारं तु स्थिरवेधी स उच्यते ॥ ८४ ॥ 1808
यत्नं तु वेधयेद्यस्तु आत्मना स्थिरसंस्थितः ।
यत्नलक्ष्यं तु तत्प्रोक्तमाचार्येण सुधीमता ॥ ८५ ॥ 1809
धन्वी तु यत्नते यत्र स्थिरलक्ष्ये समाहितः ।
यत्नायत्नं भवेत्तत्र अप्रमेयमनिन्दितम् ॥ ८६ ॥ 1810
उभावेव यत्नौ यत्र लक्ष्यं यापि धनुर्धरः ।
तद्विज्ञेयं द्रव्ययत्नं श्रमेणैव हि साध्यते ॥ ८७ ॥ 1811
श्रमेणस्यमितं लक्ष्यं दूरं यं बहुभेदनम् ।
श्रमेण कठिना मुष्टिः शीघ्रसंधानमाप्यते ॥ ८८ ॥ 1812
श्रमेण चित्रयोधित्वं श्रमेण प्राप्यते जयः ।
तस्माद्गुरुसमक्षं हि श्रमः कार्यो विजानता ॥ ८९ ॥ 1813
प्रथमं वामदस्तेन यः श्रमं कुरुते नरः ।
तस्य यापडियासिद्धिरचिरादेव जायते ॥ ९० ॥ 1814
वामदस्ते तु संसिद्धे पश्चाद्दक्षिणामारभेत् ।
उभाभ्यां यं श्रमं कुर्यान्नारायैश्च शरैस्तथा ॥ ९०१ ॥ 1815
वामेनैव श्रमं कुर्यात्सुसिद्धे दक्षिणे करे ।
विशाभेनासमेनैव तथा व्याये यं कैशिके ॥ ९०२ ॥ 1816
उदिते भास्करे लक्ष्यं पश्चिमायां निवेशयेत् ।
अपराहे यं कर्तव्यं लक्ष्यं पूर्वदिगाश्रितम् ॥ ९०३ ॥ 1817
उत्तरेण सदा कार्यं प्राणस्य न विरोधकम् ।
संग्रामेण विना कार्यं न लक्ष्यं दक्षिणामुभम् ॥ ९०४ ॥ 1818
षष्टिधन्वन्तरे लक्ष्यं ज्येष्ठलक्ष्यं प्रकीर्तितम् ।
यत्वारिंशन्मध्यमं यं विशातिश्च कनिष्ठकम् ॥ ९०५ ॥ 1819
शराणां कथितं ज्येष्ठानारायानामथोच्यते ।
यत्वारिंशस्य त्रिंशस्य षोडशैव भवेत्ततः ॥ ९०६ ॥ 1820
यतुःशतैश्च काण्डानां यो हि लक्ष्यं विसर्जयेत् ।

सूर्योदये यास्तमये स ज्येष्ठो धन्विनां भवेत् ॥ १०७ ॥ 1821
 त्रिशतैर्मध्यमश्चैव द्विशताभ्यां कनिष्ठकः ।
 लक्ष्यं य पुरुषोन्मानं कुर्याथ्यन्द्रकसंयुतम् ॥ १०८ ॥ 1822
 ऋध्ववेदी भवेज्ज्येष्ठो नाभिवेधी य मध्यमः ।
 यः पादवेधी लक्ष्यस्य स कनिष्ठो मतो मया ॥ १०९ ॥ 1823

अथानध्यायः

अष्टमी य अमावास्या वर्जनीया यतुर्दशी ।
 पूर्णिमार्धदिनं यावन्निषिद्धा सर्वकर्मसु ॥ ११० ॥ 1824
 अकाले गर्जिने देवे दूर्द्धिनं वाथवा भवेत् ।
 पूर्वकाण्डलतं लक्ष्यमनध्यायं प्रयक्षते ॥ १११ ॥ 1825
 श्रमं य कुर्वतस्तत्र भुञ्जंगो यद्वि दृश्यते ।
 अथवा भज्यते यापं यदैव श्रमकर्मणि ॥ ११२ ॥ 1826
 त्रुटयते वा गुणो यत्र प्रथमे भाणमोक्षाणो ।
 श्रमं तत्र न कुर्वीत शस्त्रे मतिमतां वरः ॥ ११३ ॥ 1827

अथ श्रमक्रिया

क्रियाकलापान्वक्ष्यामि श्रमसाध्याग्शुचिष्मताम् ।
 येषां विज्ञानमात्रेण सिद्धिर्भवति नान्यथा ॥ ११४ ॥ 1828
 प्रथमं यापमारोध्य यूलिंकां बन्धयेत्ततः ।
 स्थानकं तु ततः कृत्वा भाणोपरि करं न्यसेत् ॥ ११५ ॥ 1829
 तुलनं धनुषश्चैव कर्तव्यं वामपाणिना ।
 आदानं य ततः कृत्वा संधानं य ततः परम् ॥ ११६ ॥ 1830
 सकृदाकृष्टयापेन भूमिवेधं तु कारयेत् ।
 नमस्कुयांश्छिवं विघ्नराजं गुरुधनुःशरान् ॥ ११७ ॥ 1831
 याचितव्या गुरोराज्ञा भाणस्याकर्षाणां प्रति ।
 प्राणवायुं प्रयत्नेन भाणेन सड पूरयेत् ॥ ११८ ॥ 1832
 कुम्भकेन स्थिरं कृत्वा लुंकारेण विसर्जयेत् ।
 एत्यभ्यासक्रिया कार्या धन्विना सिद्धिमिच्छता ॥ ११९ ॥ 1833
 षण्मासात्सिद्ध्यते मुष्टिः शराः संवत्सरेण तु ।
 नारायास्तस्य सिद्धयन्ति यस्य तुष्टो महेश्वरः ॥ १२० ॥ 1834

पुष्पवद्धारयेद् बाणं सर्पवत्पीडयेद्धनुः ।
 धनवस्थिन्तथेत्त्वक्षयं यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ॥ १२१ ॥ 1835
 ङ्रियामिच्छन्ति आचार्या दूरमिच्छन्ति भार्गवाः ।
 राजानो दृष्टिमिच्छन्ति लक्ष्यमिच्छन्ति येतरे ॥ १२२ ॥ 1836
 जनानां रञ्जनं येन लक्ष्यघातात्प्रजायते ।
 ङीनेनापीषुणा तस्मात्प्रशस्तं लक्ष्यवेधनम् ॥ १२३ ॥ 1837
 विशाभस्थानके स्थित्वा समसंधानमाचरेत् ।
 गोपुच्छमुभभाणेन सिद्धकष्यां य मुष्टिना ॥ १२४ ॥ 1838
 आर्षेत्कैशिकव्याये न शिभां यालयेत्ततः ।
 पूर्वापरौ समौ कार्यौ समांसौ निश्चलौ करौ ॥ १२५ ॥ 1839
 यक्षुषी स्पन्दयेन्नैव दृष्टिं लक्ष्ये नियोजयेत् ।
 मुष्टिनाच्छादितं लक्ष्यं शरस्याग्रे नियोजयेत् ॥ १२६ ॥ 1840
 मनो दृष्टिगतं ज्ञात्वा ततः काण्डं विसर्जयेत् ।
 स्मलत्येवं कदाचिन्न लक्ष्ये योधो जितश्रमः ॥ १२७ ॥ 1841
 आदानं यैव तूष्णीरात्संधानं कर्षणं तथा ।
 क्षेपाणं य त्वरायुक्तो बाणस्य कुरुते तु यः । 1842
 नित्याभ्यासवशात्तस्य शीघ्रसंधानता भवेत् ॥ १२८ ॥ ।
 प्रत्यालीढे कृते स्थाने अधःसंधानमाचरेत् ।
 मुष्ट्या पताकया बाणं स्त्रीचिह्नं दूरपातनम् ॥ १२९ ॥ 1843
 दूर्दुरङ्गममास्थाय ङर्ध्वसंधानमाचरेत् ।
 स्कन्धव्यायेन वज्रस्य मुष्ट्या पुंमार्गणेन य । 1844
 अत्यन्तसौष्ठवाद्वाहोर्जायते दृढवेधिता ॥ १३० ॥ ।
 सूथीमुभा मीनपुच्छा भ्रमरी य तृतीयका ।
 शराणां गतयस्तिस्त्रः प्रशस्ताः कथिता बुधैः ॥ १३१ ॥ 1845
 सूथीमुभगतिस्तस्य सायकस्य प्रजायते ।
 पत्रं विलोमितं यस्य अथवा ङीनपत्रकम् ॥ १३२ ॥ 1846
 कर्कशेन तु यापेन यः कृष्टो ङीनमुष्टिना ।
 मत्स्यपुच्छा गतिस्तस्य सायकस्य प्रकीर्तिता ॥ १३३ ॥ 1847
 भ्रमरी कथिता ङ्येषा विद्भृभिः श्रमकर्मणि ।
 ऋजुत्वेन विना याति क्षेप्यमाणस्तु सायकः ॥ १३४ ॥ 1848
 वामगा दक्षगा यैव ङर्ध्वगाधोगमा तथा ।
 यतस्रो गतयः प्रोक्ता बाणस्मलनडेतवः ॥ १३५ ॥ 1849

कम्पते गुणमुष्टिस्तु मार्गणस्य छि पृष्ठतः ।
 संभुभी स्याद्धनुर्मुष्टिस्तदा वामे गतिर्भवेत् ॥ १३६ ॥ 1850
 ग्राहणं शिथिलं यस्य ऋजुत्वेन विसर्जितम् ।
 पार्श्वं तु दक्षिणं याति सायकस्य न संशयः ॥ १३७ ॥ 1851
 उर्ध्वं याति यापमुष्टिर्गुणमुष्टिरधो भवेत् ।
 स मुक्तो मार्गणो लक्ष्यादूर्ध्वं याति न संशयः ॥ १३८ ॥ 1852
 मोक्षणे यैव बाणस्य यापमुष्टिरधो भवेत् ।
 गुणमुष्टिर्भवेदूर्ध्वं तदाधोगामिनी गतिः ॥ १३९ ॥ 1853
 लक्ष्यबाणाग्रदृष्टीनां संगतिस्तु यदा भवेत् ।
 तदानीमुज्जितो बाणो लक्ष्यात्र स्थलति ध्रुवम् ॥ १४० ॥ 1854
 निर्दोषः शब्दहीनश्च सममुष्टिद्वयोज्जितः ।
 भिनत्ति दृढवेध्यानि सायको नास्ति संशयः ॥ १४१ ॥ 1855
 स्वाकृष्टस्तेजितो यश्च सुशुद्धो गाढमुक्तितः ।
 नरनागाश्चकायेषु न स तिष्ठति मार्गणः ॥ १४२ ॥ 1856
 यस्य तृणसमा बाणा यस्येधनसमं धनुः ।
 यस्य प्राणसमा भौर्वी स धन्वी धन्विनां वरः ॥ १४३ ॥ 1857
 अयश्चर्म घतश्चैव मृत्पिण्डं य यतुष्टयम् ।
 यो भिनत्ति छि तस्येषुर्वज्रेणापि न धार्यते ॥ १४४ ॥ 1858
 सार्धाङ्गुलप्रमाणेन लोहपात्राणि कारयेत् ।
 तानि भित्त्वैकबाणेन दृढधाती भवेन्नरः ॥ १४५ ॥ 1859
 यतुर्विशतियर्माणि भिनत्येकेषुणा नरः ।
 तस्य बाणो गजेंद्रस्य कायं निर्भिद्य गच्छति ॥ १४६ ॥ 1860
 भ्राम्यञ्जले घटो वेद्ध्यश्चक्रे मृत्पिण्डकं तथा ।
 भ्रमन्तं वेधयेद्यस्तु दृढभेदी स उच्यते ॥ १४७ ॥ 1861
 अयस्तु काकतुण्डेन यर्म आरामुभेन छि ।
 मृत्पिण्डं य घटं यैव विध्येत्सूत्रिमुभेन छि ॥ १४८ ॥ 1862
 बाणामङ्गं करावर्तं काष्ठच्छेदनमेव य ।
 भिन्दुकं गोलकयुगं यो वेत्ति स जयी भवेत् ॥ १४९ ॥ 1863
 लक्ष्यस्थाने धृतं काण्डं ससुषं छेद्येत्ततः ।
 किञ्चिन्मुष्टिं विधाय स्वां तिर्यग्विकृतिकेषुणा ॥ १५० ॥ 1864
 संभुषं वा समायान्तं तिर्यक्छायं तमम्भरे ।
 शरं शरेण यश्छिन्धाद्वाणच्छेदी स जायते ॥ १५१ ॥ 1865

काष्ठेऽश्वकेशं संयम्य तत्र बद्ध्वा वराटिकाम् ।
 उस्तेन भ्राम्यमाणं य यो ऽन्ति स धनुर्धरः ॥ १५२ ॥ 1866
 लक्ष्यस्थाने न्यसेत्काष्ठे सार्द्रं गोपुच्छसंनिभम् ।
 यश्छिन्धात् क्षुरप्रोण काष्ठच्छेत्ता स जायते ॥ १५३ ॥ 1867
 लक्ष्ये भिन्दुं न्यसेच्छुभ्रं शुभ्रभन्धूकपुष्पवत् ।
 ऽन्ति तं भिन्दुकं यस्तु चित्रयोधी स जायते ॥ १५४ ॥ 1868
 काष्ठगोलयुगं क्षिप्तं दूरमूर्ध्वपुरःस्थितैः ।
 अप्रामधारं पृष्ठेन गच्छेत्पुच्छमुभेन छि ॥ १५५ ॥ 1869
 यो ऽन्ति शरयुग्मेन शीघ्रसंधानयोगतः ।
 स स्याद्धनुर्भृतां श्रेष्ठः पूजितः सर्वपार्थिवैः ॥ १५६ ॥ 1870
 रथस्थेन गजस्थेन ऽयस्थेन य पत्तिना ।
 धावता वै श्रमः कार्यो लक्ष्यं ऽन्तुं सुनिश्चितम् ॥ १५७ ॥ 1871
 लक्ष्यस्थाने न्यसेत्कांस्थपात्रं ऽस्तद्भयान्तरे ।
 ताऽयेच्छर्कराभिस्तच्छषः संजायते यथा ॥ १५८ ॥ 1872
 यत्रैवोत्पद्यते शब्दस्तं सम्यक्तत्र चिन्तयेत् ।
 कर्णोन्द्रियमनोयोगाल्लक्ष्यं निश्चयतां नयेत् ॥ १५९ ॥ 1873
 पुनः शर्करया तथ्य ताऽयेच्छषऽहेतवे ।
 पुनर्निश्चयतां नेयं शब्दस्थानानुसारतः ॥ १६० ॥ 1874
 ततः किञ्चित्कृतं दूरे नित्यं नित्यं विधानतः ।
 लक्ष्यं समभ्यसेद्ध्वान्ते शब्दव्यधनहेतवे ॥ १६१ ॥ 1875
 ततो भाषेन ऽन्यात्तदवधानेन तीक्ष्णधीः ।
 अेतथ्य दृष्टरं कर्म भाग्यैः कस्यापि सिद्ध्यति ॥ १६२ ॥ 1876
 अेवं श्रमविधिं कुर्याद्भावत्सिद्धिः प्रजायते ।
 श्रमे सिद्धे य वर्षासु नैव आढ्यं धनुः करे ॥ १६३ ॥ 1877
 पूर्वाभ्यासस्य शस्त्राणामविस्मरणहेतवे ।
 मासद्वयं श्रमं कुर्यात्प्रतिवर्षं शरदृतौ ॥ १६४ ॥ 1878
 जाते वामयुजे मासि नक्ष्मीदिवतादिने ।
 पूजयेदीश्वरं चार्द्धं गुरुं शस्त्राणि वाजिनः ॥ १६५ ॥ 1879
 विप्रेभ्यो दक्षिणां दत्त्वा कुमारी भोजयेत्ततः ।
 देव्यै पशुवलिं दत्त्वा लृष्टो वादित्रमङ्गलैः ॥ १६६ ॥ 1880
 ततस्तु साधयेन्मन्त्रान्वेदोक्तांश्चागमोदितान् ।
 अस्त्राणां कर्मसिद्ध्यर्थं जपलोमविधानतः ॥ १६७ ॥ 1881

ब्राह्मं नारायणं शैवमैन्द्रं वायव्यवारुणे ।
 आग्नेयं थापरास्त्राणि गुरुदत्तानि साधयेत् ॥ १६८ ॥ 1882
 मनोवाक्कर्मभिर्भाव्यं लब्धास्त्रेण शुचिष्मता ।
 अपात्रमसमर्थं य धृत्यस्त्राणि कुपूरुषम् ॥ १६९ ॥ 1883
 प्रयोगं योपसंभारं यो वेत्ति स धनुर्धरः ।
 सामान्ये कर्मणि प्राज्ञो नैवास्त्राणि प्रयोजयेत् ॥ १७० ॥ 1884
 उस्तार्कं लाङ्गलीकन्दं गृहीत्वा तस्य लेपतः ।
 शूरस्यापि रणे पुंसो धर्षं उरति सत्वरः ॥ १७१ ॥ 1885
 गृहीतं योगनक्षत्रैरपामार्गस्य मूलकम् ।
 लेपमात्रेण वीराणां सर्वशस्त्रनिवारणम् ॥ १७२ ॥ 1886
 अधःपुष्पी शङ्खपुष्पी लज्जालुर्गिरिकर्णिका ।
 नीलिनी सडेट्वा य पुत्रमार्जारिका तथा ॥ १७३ ॥ 1887
 विष्णुक्रान्ता य सर्वासां जटा ग्राह्या रवेर्दिने ।
 भद्रा भुजे विलेपाद्वा काये शस्त्रौघवारिका ॥ १७४ ॥ 1888
 सर्पव्याघ्रादिसत्त्वानां भूतादीनां न जायते ।
 भीतिस्तस्य स्थिता यस्य मातरोऽष्टौ शरीरके ॥ १७५ ॥ 1889
 गृहीतं उस्तनक्षत्रे यूर्णां छुच्छुन्दरीभवम् ।
 तत्रभावाद्गजः पुंसः संमुष्णो नैति निश्चितम् ॥ १७६ ॥ 1890
 छुच्छुन्दरी श्रीकृत्वपुष्पयूर्णौ-
 रालिमगात्रस्य नरस्य दूरात् ।
 आघ्राय गन्धं द्विरदोऽतिमत्तो
 मद्दं त्यजेत्सेसरिणो यथोग्रम् ॥ १७७ ॥ 1891
 श्वेताद्रिकर्णिकामूलं पाणिस्थं वारयेद्गजम् ।
 श्वेतकण्टारिकामूलं व्याघ्रादीनां भयं उरेत् ॥ १७८ ॥ 1892
 पुष्पार्कित्वाटिते मूले पाहाया मुपसंस्थिते ।
 टेले स्कुटति नो तीक्ष्णं मण्डलाग्रं रणे नृणाम् ॥ १७९ ॥ 1893
 गन्धार्या उत्तरं मूलं मुपस्थं संमुष्णागतम् ।
 शस्त्रौघं वारयत्येव पुष्पार्कं विधिना धृतम् ॥ १८० ॥ 1894
 शुभ्रायाः शरपुङ्खाया जटानीलीजटाथवा ।
 भुजे शिरसि वङ्ग्रे वा स्थिता शस्त्रनिवारिका । 1895
 भूपाङ्घ्रियौरभीतिघ्नी गृहीता पुष्पभास्करे ॥ १८१ ॥ ।
 प्रथमं क्रियते स्नानं शुक्लवस्त्रावृतो भवेत् ।

मङ्गल्यगीतसंयुक्तो देवविप्रांश्च पूजयेत् ॥ १८२ ॥ 1896
 क्षेत्रपालस्य नाम्ना य बलिं दद्याद्दिशो दश ।
 शस्त्राणि यापि संपूज्य रक्षामन्त्रं स्मरेत्ततः ॥ १८३ ॥ 1897
 ॐ शूलेन पाडि नो देवि पाडि भङ्गेन याम्बिके ।
 घाट्टास्वनेन नः पाडि यापज्यानिःस्वनेन य ॥ १८४ ॥ 1898
 प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां य यण्डिके रक्ष दक्षिणे ।
 भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥ १८५ ॥ 1899
 सौम्यानि यानि रुपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ।
 यानि यात्यन्तधोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥ १८६ ॥ 1900
 भङ्गशूलगदादीनि यानि यास्त्राणि तेऽम्बिके ।
 करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मान् रक्ष सर्वतः ॥ १८७ ॥ 1901
 द्विव्यौषधीनां लेपं य रक्षाभन्धं य कारयेत् ।
 डिंयिद् भुक्त्वा य पीत्वा य ततः संनाडमाचरेत् ॥ १८८ ॥ 1902
 सेनापतिं गजारोडानन्यांश्च सुभटांस्तथा ।
 भुष्यानन्यानपि धनैर्वस्त्रैश्च परितोषयेत् ॥ १८९ ॥ 1903
 पूर्वं सारथिमारोच्य रथे सज्जेत्ततः स्वयम् ।
 योजयेद्भाजिनः शुद्धान्सुसंतुष्टान्जितश्रमान् ॥ १९० ॥ 1904
 रथे य धारयेद् भद्रं कार्मुकाणां यतुष्टयम् ।
 यतुःशतानि बाणानां तूणीरे य प्रयोजयेत् ॥ १९१ ॥ 1905
 भङ्गं यर्म गदां शक्तिं परिधं मुद्गरं तथा ।
 नारायं परशुं कुन्तं पट्टिशादींश्च धारयेत् ॥ १९२ ॥ 1906
 न रथा न गजा यस्य सोऽश्वमेव समारुहेत् ।
 कटिभद्भैकतूणीरः भङ्गशक्तिधनुर्द्युतः ॥ १९३ ॥ 1907
 ततोर्जुनस्य नामानि विषशुस्मरणापूर्वकम् ।
 जपेत्ततः प्रतिष्ठेत यतुरङ्गबलैर्युतः ॥ १९४ ॥ 1908
 लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः ।
 येषामिन्दीवरश्यामो हृदयस्थो जनार्दनः ॥ १९५ ॥ 1909
 अर्जुनः हृत्पुनः पार्थः किरीटी श्वेतवाहनः ।
 बीभत्सुर्विजयी कृष्णः सव्यसाथी धनंजयः ॥ १९६ ॥ 1910
 भं तथा स्वस्वस्विन्दुनेत्रैरक्षौडिणी मता ।
 अक्षौडिण्यां संप्रदिष्टा रथानां वर्मधारिणाम् । 1911
 संध्या गणिततत्त्वज्ञैः सडस्त्राण्येकविंशतिः ॥ १९७ ॥ ।

उपर्यष्टौ शतान्याहुस्तथा भूयश्च समतिः ।
 गजानां तु परीमाणमेतदेव विनिर्दिशेत् ॥ १८८ ॥ 1912
 क्षेत्रं लक्षं पदातीनां सडस्त्राणि तथा नव ।
 शतानि त्रीणि पञ्चाशच्छूराणां शस्त्रधारिणाम् ॥ १८९ ॥ 1913
 पञ्चषष्टिसडस्त्राणि तथाश्वानां शतानि च ।
 दशोत्तराणि षट् प्राहुः संप्यातत्त्वविदो जनाः ॥ २०० ॥ 1914
 भद्रयं निधिवेदाक्षियन्द्राक्ष्यग्निदिमांशुभिः ।
 मडाक्षौडिणिका प्रोक्ता संप्या गणितकोविदैः ॥ २०१ ॥ 1915
 कोटयस्त्रयोदश प्रोक्ता लक्षाणामेकविंशतिः ।
 यतुर्विशत्सडस्त्राणि तथा नवशतानि च ॥ २०२ ॥ 1916
 मडाक्षौडिणिकां प्राहुरिमां तत्त्वविदो जनाः ।
 मडाक्षौडिणिकायां तु रथाः कोटिमिताः स्मृताः । 1917
 समत्रिंशद्य लक्षाणि गीयन्ते तत्त्वभेदिभिः ॥ २०३ । ।
 द्वादशैव सडस्त्राणि यत्वार्येव शतानि च ।
 प्रोक्तानि नवतिस्तद्धटेवमेव मत्तं गजाः ॥ २०४ ॥ 1918
 अश्वाश्चतुर्षोऽटिमिता लक्षाण्येकादशैव च ।
 समत्रिंशत्सडस्त्राणि तथा शतयतुष्टयम् ॥ २०५ ॥ 1919
 समतिश्चैव संप्याताः प्रोच्यन्ते पत्तयस्ततः ।
 षट्कोटयोऽशीतिलक्षाणि पञ्चाधिकमितानि च ॥ २०६ ॥ 1920
 द्विषष्टि च सडस्त्राणि तथा शतयतुष्टयम् ।
 पञ्चाशदिति संप्याता मडाक्षौडिणिका भुधैः ॥ २०७ ॥ 1921
 भुधे रथा गजाः पृष्ठे तत्पृष्ठे च पदातयः ।
 पार्श्वयोश्च उयाः कार्या व्यूहस्यायं विधिः स्मृतः ॥ २०८ ॥ 1922
 अर्धयन्द्रं च यकं च शकटं मकरं तथा ।
 कमलं श्रेणिकां गुल्मं व्यूहानेवं प्रकल्पयेत् ॥ २०९ ॥ 1923
 ये राजपुत्राः सामन्ता आमाः सेवकजातयः ।
 तान्सर्वानात्मनः पार्श्वे रक्षायै स्थापयेन्नृपः ॥ २१० ॥ 1924
 यस्मिन्दुले यः पुरुषः प्रधानः
 स सर्वयत्नेन हि रक्षाणीयः ।
 तस्मिन्विनष्टे डिल सारभूते
 न नाभिभङ्गे ह्यरका वडन्ति ॥ २११ ॥ 1925
 क्षत्रसारभूतं शूरं शस्त्रज्ञमनुरागि चेत् ।

अपि स्वल्पं त्रिये सैन्यं वृथेयं मुद्गमण्डली ॥ २१२ ॥ 1926
 अपि पञ्चशतं शूरा मृद्गन्ति मडतीं यमूम् ।
 अथवा पञ्च षट् सप्त विजयन्तेऽनिवर्तिनः ॥ २१३ ॥ 1927
 धनुःसंगतिसंशुद्धा वाजिनो मुष्पदुर्बलाः ।
 आकर्णपलिता योधाः संग्रामे जयवादिनः ॥ २१४ ॥ 1928
 परस्परानुरक्ता ये योधाः शार्ङ्गधनुर्धराः ।
 युद्धज्ञास्तुरगाऽऽढास्ते जयन्ति रणे रिपून् ॥ २१५ ॥ 1929
 अेकः कापुरुषो दीर्घो दारयेन्मडतीं यमूम् ।
 तं दीर्घमनु दीर्यन्ते योधाः शूरतमा अपि ॥ २१६ ॥ 1930
 दुर्निवारतरा यैव प्रभग्ना मडती यमूः ।
 अपामिव मडावेगत्रस्ता मृगगणा एव ॥ २१७ ॥ 1931
 यस्तु भग्नेषु सैन्येषु विद्रुतेषु निवर्तते ।
 पदे पदेऽश्वमेघस्य लभते हलमक्षयम् ॥ २१८ ॥ 1932
 द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्डलभेदिनौ ।
 परित्राऽ् योगयुक्तश्च रणे चाभिमुभो उतः ॥ २१९ ॥ 1933
 यत्र यत्र उतः शूरः शत्रुभिः परिवेष्टितः ।
 अक्षयं लभते लोकं यदि क्लीबं न भाषते ॥ २२० ॥ 1934
 मूर्छितं नैव विकलं नाशस्त्रं नान्ययोधिनम् ।
 पलायमानं शरणं गतं यैव न छिंसयेत् ॥ २२१ ॥ 1935
 भीरुः पलायमानोऽपि नान्वेष्ट्यो बलीयसा ।
 कदाचिच्छूरतां याति मरणे कृतनिश्चयः ॥ २२२ ॥ 1936
 संभृत्य मडतीं सेनां यतुरङ्गां मडीपतिः ।
 व्यूलयित्वाग्रतः शूराऽन्थापयेज्जयलिप्सया ॥ २२३ ॥ 1937
 अल्पायां वा मडत्यां वा सेनायामिति निश्चयः ।
 उर्षो योधगणस्यैको जयलक्षणमुच्यते ॥ २२४ ॥ 1938
 अन्ये तं वायवो यान्ति पृष्ठे भानुर्वयांसि य ।
 अनुप्लवन्ते मेघाश्च यस्य तस्य रणे जयः ॥ २२५ ॥ 1939
 अपूर्णो नैव मर्त्यं संपूर्णो नैव श्रुवति ।
 तस्माद्धैर्यं विधातव्यं उन्तव्या परवाङ्मिनी ॥ २२६ ॥ 1940
 जिते लक्ष्मीर्भूते स्वर्गः कीर्तिश्च धरणीतले ।
 तस्माद्धैर्यं विधातव्यं उन्तव्या परवाङ्मिनी ॥ २२७ ॥ 1941
 अेतम् शिवधनुर्वेदस्य भगवतो व्यासस्य य ।

Encoded and proofread by Ravi Mahadevappa ravi@ece.neu.edu
(Assisted by Avinash Sathaye sohum@ms.uky.edu)

The numerals correspond to English translation available at
http://www.atarn.org/india/dhanurveda_engtm

dhanurveda

pdf was typeset on June 13, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

